

Om eenzamen uit hun isolement te halen werd in Walhalla een 'kerstavond voor iedereen' gehouden. Op de voorgrond zitten de organisatoren.

Foto Jeroen Kalf

'We missen de gezelligheid van vroeger'

Kerstavond betekent niet voor iedereen sfeer, gezelligheid en geborgenheid. Veel mensen zitten alleen thuis. Daarom werd in jongeren­centrum Walhalla in Weert een 'kerstavond voor iedereen' gehouden. Onze verslaggever schoof aan.

WYERT

DOOR PETER HANNAWS

Buiten verwijst een wankel bordje naar de 'Kerstavond voor iedereen'. Vijf fietsen in de spaarzaam verlichte stalling buiten doen het ergste vermoeden. Maar binnen wentelt de gastvrijheid zich als een warme deken rond toch nog achtien volwassenen en kinderen uit Weert en omgeving.

Koffie, chocola, wafels en soep worden royaal uitgedeeld. Iets wat overmatig zitten ze rond de grote tafel. Niet zo gasse wetend wat te zeggen en hoe je te gedragen. Behalve Truus Winkelmoen uit Moesel. De 75-jarige rafelt aan één stuk door. Ze praat de panens van het dak. 'Ik kan rijmen en dichtes zonder de slip op te lichten', oerkent Truus en ze laat dit proza onmiddellijk volgen door een onvervalste kraker in dialect: 'Wie asjer de zek, wte sjuiver de gel'. Nee, het wordt vanavond geen Ball der zinsamen Hrznt. Iedereen heeft wel een reden om

hier te zijn. Maar over het 'hoe en waarom' maakt organisator Rudy Nordhausen zich niet druk. Samen met zijn kompanen Jaap de Vos heeft hij de tweede editie van 'Kerstavond voor iedereen' in de steigers gezet. Vorig jaar raapten welgeteld twee eenzamen alle moed bijelkaar en stapten in Walhalla over de drempel. De opkomst van vanavond betekent een steuntje in de rug voor Rudy en Jaap, al kun je je afvragen hoeveel mensen in Weert op deze kerstavond nog eenzaam thuis zitten. Fer, de vader van Rudy, heeft in de afgelopen uren als taxichauffeur gefungeerd. Hij haalt de eenzamen op en brengt ze straks weer naar huis. Fer merkte hoe gespannen de mensen waren toen ze in zijn auto stapten, alsof ze een groot avontuur tegemoet gingen. De 73-jarige

Harrie Sieben uit Ell laat zich de koffie goed smaken. Normaal zit Harrie dezer dagen alleen thuis. Of in het café, maar dat is op kerstavond dicht. Via de Thuiszorg boorde hij van het initiatief van Rudy en Jaap. 'En tja, alleen is ook maar alleen', mijmert Harrie. Hij moet nog even wennen aan al die mensen om hem heen. Maar het lijkt hem welgezellig hier. Op eerste kerstdag wordt hij voor een etentje verwacht bij familieleden. In de keuten van Walhalla roert Annie Nordhausen in de grote soepketel. De hele dag heeft ze wafels staan bakken. Ze is trots op haar zoon en Jaap. En op het feit dat de onlangs in de zraet gelanceerde noodkreet, dat de organisatie te weinig spullen in huis had, zo'n enorme respons opleverde. 'Kijk eens', zegt ze, en ze wijst

trots naar de enorme berg levensmiddelen en andere producten die mensen op de valreep belangeloos beschikbaar stelden. Ook kregen Rudy en Jaap links en rechts geld toegestopt. De Etab bezorgde gratis bakken vol broden en broodjes. Zakken chips, pinda's, kerststollen, drank, kaaustengels, snoep en noem maar op. Het lijkt genoeg om een hele flat van te voeden. 'Straks delen we alles uit zodat de mensen nog met een leuk cadeauje naar huis gaan', zegt Annie nadrukkelijk. In een hoekje zitten Els (53) en Geert (45) stil voor zich uit te kijken. Af en toe luikt Geert aan een fles bier. Waarom ze hier zijn vanavond? 'Omdat we de gezelligheid van vroeger missen', antwoordt Els. 'Wat hebben we thuis op zo'n avond? De televisie en de computer.

Daar word je ook niet vrolijk van'. Bovendien hebben beiden naar herinneringen aan kerstavond. Op 24 december overleed Els' moeder en 26 jaar geleden overkwam Geert op kerstavond een ernstig ongeval. Drie jaar zat hij verlamd in een rolstoel en nog draagt hij de littekens van de crash met zich mee. 'Hier hebben we wat aanspraak en is het gezellig. Gezelliger dan thuis', herhaalt Els. De 78-jarige Harrie Timmermans uit Weert zong vanavond een Gregoriaanse mis en spoedde zich vervolgens naar Walhalla. Hij is er voor de eerste keer en laat zich het bier goed smaken. Drie jaar geleden overleed zijn vrouw en zijn dochter zit in een gezinsverzorgend tehuis. Zo'n avond als deze haalt hem even uit de sleur. Bedachtzaam schuift hij met het glas Gulpenor over tafel. Hij kijkt de verslaggever recht in de ogen. 'Maar ach, je moet het toch alleen doen. Ik hoop dat het goed weer woedt met kerstmis, dan kan ik gaan wandelen en vliegt de tijd wat vlugger voorbij'.